

Iránymutatások az információk benyújtásáról a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak

Iránymutatások az információk benyújtásáról a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak

Bevezetés

- 1.1. A 2010. november 24-i 1094/2010/EU rendelet (a továbbiakban az „EIOPA-rendelet” vagy a „rendelet”)¹ 16. cikkének megfelelően az EIOPA a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak (NCAs) címzett iránymutatásokat bocsát ki arról, hogy hogyan kell eljárni a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II. irányelv) alkalmazásához vezető előkészítő szakasz során².
- 1.2. Ezek az iránymutatások a Szolvencia II. irányelv 35., 220. és 254. cikkén alapulnak.
- 1.3. Előkészítő iránymutatások hiányában a hatáskörrel rendelkező tagállami hatóságok szükségesnek találhatják, hogy a megfelelően kockázatterékeny felügyelés biztosítása érdekében nemzeti megoldásokat dolgozzanak ki. Az egységes és konvergens uniós felügyelés elérése helyett megjelenő különböző nemzeti megoldások árthatnak a belső piac megfelelő működésének.
- 1.4. Kulcsfontosságú, hogy a Szolvencia II. előkészítése érdekében egységes és konvergens megközelítés álljon rendelkezésre. Ezek az iránymutatások olyan előkészítő munkának tekintendők, amely a Szolvencia II. fő területeivel kapcsolatos felkészülés előmozdításával biztosítani kívánja a biztosítók megfelelő irányítását valamint, hogy a felügyeleti hatóságok elegendő információval rendelkezzenek. Ezek a fő területek az irányítási rendszer, ezen belül a kockázatkezelési rendszer és a saját kockázatok előretekintő értékelése (a saját kockázat- és szolvenciaértékelés elvei alapján), a belső modellek iránti előzetes engedélykérelmezés és az információk továbbítása a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak.
- 1.5. A korai felkészülés kulcsfontosságú ahhoz, hogy amikor a Szolvencia II. teljes mértékben alkalmazható lesz, a biztosítók és a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok jól felkészültek legyenek, és képesek legyenek alkalmazni az új rendszert. Ennek érdekében a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak szoros párbeszédet kell folytatniuk a biztosítókkal.
- 1.6. A Szolvencia II. végrehajtására való felkészülés részeként a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak 2014. január 1-jétől be kell vezetniük az

¹HL L 331., 2010.12.15., 48–83. o.

²HL L 335., 2009.12.17., 1–155. o.

ebben a dokumentumban meghatározott iránymutatásokat annak érdekében, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók megtegyék a megfelelő lépéseket.

- 1.7. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak az iránymutatások alkalmazása terén elért haladásról jelentést kell küldeniük az EIOPA részére minden tárgyévét követő év február végéig, így az első – a 2014. január 1. és 2014. december 31. közötti időszakra vonatkozó – jelentést 2015. február 28-ig kell elküldeniük.
- 1.8. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoktól elvárják annak biztosítását, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók felkészüljenek arra, hogy megfelelő rendszerekkel és struktúrákkal rendelkezzenek, amelyek lehetővé teszik a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokkal való megfelelő információcserét.
- 1.9. A Szolvencia II. irányelv végrehajtására való felkészülés érdekében a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a Szolvencia II. irányelv bevezetését előkészítő szakasz során legalább a nemzeti piacok jelentős részét képviselő biztosítók és viszontbiztosítók, valamint biztosítói és viszontbiztosítói csoportok benyújtsák az ezekben az iránymutatásokban vázolt információkat. Ezeket az információkat a meglévő felügyeleti jelentéstételi követelményeken túlmenően kell benyújtani.
- 1.10. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak és a biztosítóknak meg kell ragadniuk az előkészítő szakasz kínálta lehetőséget, hogy párbeszédet kezdeményezzenek vagy mozdítsanak elő a jelentéstételi követelmények végrehajtásáról. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokkal szemben elvárás, hogy mérlegeljék a kapott információkat. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokkal szemben nem elvárás, hogy végrehajtási vagy szabályozási intézkedést tegyenek, de valószínűleg célszerű lesz megvitatniuk és megtervezniük a biztosítókkal és viszontbiztosítókkal az elért előrehaladást. Az adatokat csak a Szolvencia II. irányelv követelményeire való felkészültség értékelése és javítása céljából szabad felhasználni.
- 1.11. Az EIOPA szándéka szerint előkészítés céljából az éves információkat a Szolvencia II. irányelv alkalmazandóvá válását megelőzően egyszer, a negyedéves információkat pedig a Szolvencia II. irányelv alkalmazásának időpontját megelőző harmadik negyedévre vonatkozóan nyújtják be. Az információk benyújtása tekintetében javasolt kezdési időpontok azon a feltételezésen alapulnak, hogy a Szolvencia II. irányelv 2016. január 1-jével válik alkalmazandóvá. Ezek a benyújtási határidők ezért 2013 végén az Omnibus II. irányelvvel kapcsolatos legújabb fejlemények alapján felülvizsgálatra kerülnek.
- 1.12. Nem szabad azt feltételezni, hogy a meghatározott elemek vagy módszerek alkalmazásához a Szolvencia II. irányelv hatálya alatt előírt felügyeleti engedélyeket a felügyelet megadta.

- 1.13. A belső modellekre vonatkozó információt illetően az előkészítő szakasz alatti jelentéstétel célja figyelembe veszi annak szükségességét, hogy a biztosító felkészüljön az eshetőségre, hogy belső modelljét esetleg nem fogadják el, valamint azt a tényt, hogy a Szolvencia II. irányelv alkalmazásával a biztosítónak fel kell készülnie az információ rendszeres benyújtására.
- 1.14. A belső modell előzetes engedélykérelmezési folyamatát elindított biztosítóknak és viszontbiztosítóknak mind a standard formulával, mind a teljes/részleges belső modellel számított szavatolótőke-szükségletre (SZTSZ) vonatkozó információt be kell nyújtaniuk. A standard formulára vonatkozó benyújtást „A belső modellek előzetes engedélykérelmére vonatkozó iránymutatások” (Guidelines on Pre-Application of Internal Models) határozzák meg, míg a teljes vagy részleges belső modellre vonatkozó benyújtást, az információ benyújtását illetően, ezek az iránymutatások határozzák meg.
- 1.15. Az előkészítő szakaszban a szöveges jelentésnek a Szolvencia II. irányelv keretében meghatározott jelentéstételi követelmények csak egy szűkebb körének kell megfelelnie. Az EIOPA úgy ítéli meg, hogy a teljes jelentés benyújtása nagy terhet jelentene, és már az ezen iránymutatásokban foglalt tartalom is biztosítja a megfelelő felkészülést a teljes szöveges jelentés benyújtására a Szolvencia II. irányelv alkalmazásának idejére.
- 1.16. A számszerű információk esetében is a teljes csomagnak csak egy szűkebb köre kerül bekérésre. Ennek következtében az előkészítő szakaszban néhány jelentéstáblát nem kell alkalmazni. Ami az elkülönített alapok szintjén történő jelentéstételt illeti, az EIOPA úgy véli, hogy fontos, hogy a biztosítók mind egyedi, mind csoportszinten felkészüljenek az elkülönített alapokkal (RFF) való számításra és az információ benyújtására, mivel ez a Szolvencia II. fontos része. Ezért a nagyobb jelentős RFF-okra és a fennmaradó részre vonatkozó információ benyújtásának követelményét fenntartották mind egyedi, mind csoportszinten. Ami az SZTSZ egyedi vagy csoportszinten történő számítását illeti, ha a biztosítónak vannak RFF-jei, az EIOPA párbeszédet folytat az érdekképviselőkkel annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő megoldás kerüljön a technikai specifikációkba.
- 1.17. A Szolvencia II. irányelv végrehajtására való felkészülés részeként lehetséges, hogy az illetékes nemzeti hatóságok már használni kívánják az információk benyújtásához az EIOPA által kidolgozott taxonómiát. Ehhez a vonatkozó támogató dokumentumok a következő címen érhetők el: <https://eiopa.europa.eu/publications/eu-wide-reporting-formats/index.html>. Az információ új verziója a jövőben lesz elérhető.
- 1.18. A VI. technikai melléklet írja le azokat az ellenőrző szabályokat, amelyeknek a benyújtott adatoknak meg kell felelniük. Ez a melléklet nem értelmezhető úgy, mintha az ellenőrzési szabályok végleges körét jelentené, mégpedig amiatt, hogy az előkészítő szakasz a Szolvencia II. irányelv jelentéstételi csomagnak csak egy kisebb részét tartalmazza.

- 1.19. Ha a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák, a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok számára csak ezen iránymutatások céljából, az Európai Bizottság jövőbeni egyenértékűségi határozatainak és a csoportfelügyeleti hatóságok jövőbeni határozatainak sérelme nélkül megengedett, hogy a harmadik országbeli kapcsolt biztosítók szavatolótőke-követelményeit és figyelembe vehető szavatoló tőkéjét saját helyi szabályaik szerint számítsák ki.
- 1.20. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy ezen iránymutatások alkalmazása arányos legyen a biztosító vagy viszontbiztosító üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. Az iránymutatások már azzal is tükrözik az arányosság elvének alkalmazását, hogy beépítették magát az elvet, és bizonyos területeken küszöbértékeket vezettek be.
- 1.21. Az előkészítő szakaszban a negyedéves mérlegjelentés céljából, a biztosítástechnikai tartalékok kivételével, az arányosságot és lényegességet kell mérlegelni a 2015. harmadik negyedévre vonatkozó jelentés elkészítése során. A jelentőség megítélésekor el kell fogadni, hogy a negyedéves értékek nagyobb mértékben alapulhatnak becsléseken és becslési módszereken, mint az éves pénzügyi adatok értékei. A mérési folyamatokat úgy kell a negyedéves beszámolóhoz megtervezni, hogy biztosítsák, hogy a kapott információ megbízható legyen, és megfeleljen a Szolvencia II. standardoknak, valamint hogy valamennyi, az adatok megértéséhez szükséges lényeges információ szerepeljen a jelentésben.
- 1.22. Az év során a biztosítástechnikai tartalékok számítása – különösen a negyedéves jelentés céljából, az előkészítő szakaszban csak 2015. harmadik negyedévére – egyszerűsített módszerekre támaszkodhat a kockázati ráhagyás és a legjobb becslés számításánál (további részleteket az EIOPA dolgoz ki).
- 1.23. Az EIOPA tekintetbe vette a biztosító és viszontbiztosító captive-ok speciális esetét, különös tekintettel a negyedéves információbenyújtásra. Az EIOPA úgy véli, hogy az előkészítő szakasz meg kell, hogy feleljen a végleges Szolvencia II. keretrendszernek, ugyanakkor bevezető jellege is van. Erre figyelemmel az EIOPA úgy döntött, hogy amennyiben a piaci részesedése alapján captive is eleme a figyelembe vett halmaznak, megengedi a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak, hogy felmentést adjanak a biztosító és viszontbiztosító captive-oknak a 2015. harmadik negyedéves információbenyújtás alól. A biztosító és viszontbiztosító captive-oknak azonban be kell nyújtaniuk az éves információt, és figyelembe kell őket venni a piaci részesedés kiszámításánál.
- 1.24. Az EIOPA kiemeli, hogy a negyedéves beszámoló ilyen megoldása nem vetíti előre a Szolvencia II szerint alkalmazandó jövőbeni megoldást a biztosító és viszontbiztosító captive-ok negyedéves információbenyújtására vonatkozóan a Szolvencia II. rendszerben.

- 1.25. Az iránymutatások egyaránt alkalmazandók az egyedi biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok szintjén. A biztosítói és viszontbiztosítói csoportoknak ezen túlmenően a csoportspecifikus iránymutatásokat is figyelembe kell venniük.
- 1.26. Az I., a II., a III. és a VIII. szakasz iránymutatásai ezért egyértelműen meghatározzák, hogy azokat az egyedi biztosítókra és viszontbiztosítókra kell-e alkalmazni, vagy a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok szintjén; a IV., az V., a VI., a VII. és a IX. szakasz egyformán alkalmazandó az egyedi biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint értelemszerűen a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok szintjén; a 26. és a 33. iránymutatás pedig külön arra vonatkozik, hogy ezeket az iránymutatásokat hogyan kell alkalmazni a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok szintjén.
- 1.27. A kompozit biztosítókkal szemben nem elvárás semmilyen fiktív minimális tőkeszükséglet, mivel ez kívül esik ezen iránymutatások hatályán.
- 1.28. Az iránymutatások 2014. január 1-jétől alkalmazandók.

I. szakasz: Az iránymutatásokra vonatkozó általános rendelkezések

1. iránymutatás – Az iránymutatásokra vonatkozó általános rendelkezések

- 1.29. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak meg kell tenniük a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy 2014. január 1-jétől kezdődően bevezessék az információk hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak történő benyújtásáról szóló jelen iránymutatásokat.
- 1.30. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók, valamint a csoportok megtegyék a megfelelő lépéseket, hogy:
- a) kiépítsék a jó minőségű információk felügyeleti célú biztosításához szükséges rendszereket és struktúrákat;
 - b) benyújtsák hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságaiknak az ezen iránymutatásokban meghatározott szöveges és számszerű információkat, amelyek lehetővé teszik a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok számára, hogy áttekintsék és értékeljék az információk minőségét és az elért előrehaladást.

2. iránymutatás –Jelentés az elért haladásról az EIOPA számára

- 1.31. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak az iránymutatások terén elért haladásról jelentést kell küldeniük az EIOPA részére minden tárgyévet követő év február végéig, az első, - a 2014. január 1. és 2014. december 31. közötti időszakra vonatkozó – jelentést 2015. február 28-ig kell elküldeni.

II. szakasz: Az információk benyújtásának hatálya – alkalmazandó küszöbértékek

3. iránymutatás – Az éves számszerű információk benyújtására vonatkozó küszöbértékek az egyedi biztosítók esetében

- 1.32. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy azok a biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek piaci részesedésük alapján az 5–7. iránymutatásban meghatározott kritériumok szerint beletartoznak a nemzeti piac legalább 80%-át lefedő intézményi körbe, benyújtsák a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak az éves számszerű információk 13. iránymutatásban meghatározott körét.

4. iránymutatás – A negyedéves számszerű információk benyújtására vonatkozó küszöbértékek az egyedi biztosítók esetében

- 1.33. A Szolvencia II. irányelv 35. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy azok a biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek piaci részesedésük alapján az 5–7. iránymutatásban meghatározott kritériumok szerint beletartoznak a nemzeti piac legalább 50%-át lefedő intézményi körbe, benyújtsák a hatáskörrel rendelkező nemzeti

hatóságnak az éves számszerű információk 16. iránymutatásban meghatározott körét.

5. iránymutatás – Piaci részesedés az egyedi biztosítók esetében

- 1.34. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a 3. és 4. irányelvben említett nemzeti piaci részesedést a biztosítók és viszontbiztosítók által a 2012 folyamán záruló éves beszámolási időszak tekintetében felügyeleti célból benyújtott adatok alapján kell kiszámítaniuk.
- 1.35. A piaci részesedés meghatározásánál az alábbi biztosítókat nem kell figyelembe venni:
- a) nem-EGT biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek fióktelepen keresztül részesednek a nemzeti piacból;
 - b) egyéb EGT biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek fióktelepen keresztül vagy a szolgáltatás nyújtás szabadsága alapján részesednek a nemzeti piacból.
- 1.36. Az életbiztosítási és a nem-életbiztosítási ágat külön kell vizsgálni.

6. iránymutatás – Az életbiztosítási ág piaci részesedésének kiszámítása

- 1.37. Az életbiztosítási ág tekintetében a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak:
- a) azonosítaniuk kell az életbiztosítással vagy élet-viszontbiztosítással foglalkozó biztosítókat és viszontbiztosítókat, amelyek – a bejelentés időpontjában rendelkezésre álló információ alapján – a Szolvencia II. irányelv alkalmazásának kezdő időpontjában várhatóan annak hatálya alá esnek;
 - b) ki kell számítaniuk ezek mindegyikének piaci részesedését oly módon, hogy bruttó életbiztosítási biztosítástechnikai tartalékaik összegét elosztják az előző bekezdésben azonosított összes biztosító és viszontbiztosító bruttó életbiztosítási biztosítástechnikai tartalékainak teljes összegével, és
 - c) meg kell határozniuk azokat a biztosítókat és viszontbiztosítókat, amelyek esetében az előző bekezdésben kiszámított halmozott piaci részesedés a 3. iránymutatás alkalmazásában legalább 80%-ot, illetve a 4. iránymutatás alkalmazásában 50%-ot ér el.

7. iránymutatás – A nem-életbiztosítási ág piaci részesedésének kiszámítása

- 1.38. A nem-életbiztosítási ág tekintetében a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak:
- a) azonosítaniuk kell a nem-életbiztosítással vagy nem-élet viszontbiztosítással foglalkozó biztosítókat és viszontbiztosítókat, amelyek – a bejelentés időpontjában rendelkezésre álló információ alapján – a Szolvencia II.

irányelv alkalmazásának kezdő időpontjában várhatóan annak hatálya alá esnek;

- b) ki kell számítaniuk ezek mindegyikének piaci részesedését oly módon, hogy a bruttó nem-életbiztosítási biztosítási díjaik összegét (direkt és viszontbiztosításba elfogadott) elosztják az előző bekezdésben meghatározott összes biztosító és viszontbiztosító nem-életbiztosítási biztosítási díjainak (direkt és viszontbiztosításba elfogadott) teljes összegével; és
- c) meg kell határozniuk azokat a biztosítókat és viszontbiztosítókat, amelyek esetében az előző bekezdésben kiszámított halmozott piaci részesedés a 3. iránymutatás alkalmazásában legalább 80%-ot, illetve a 4. iránymutatás alkalmazásában 50%-ot ér el.

8. iránymutatás – A biztosítók és viszontbiztosítók értesítése a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok részéről

- 1.39. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak legkésőbb a 35. iránymutatásban megadott első benyújtási referencia-időpontok előtt 11 hónappal értesíteniük kell az e küszöbértékeken belülre eső biztosítókat és viszontbiztosítókat.

9. iránymutatás – Az éves számszerű információk benyújtására vonatkozó küszöbértékek a csoportok esetében

- 1.40. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy legalább azok a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók vagy a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok élén álló biztosítói holdingtársaságok benyújtsák a csoportfelügyeleti hatóságnak az éves számszerű információk 17. iránymutatásban meghatározott körét, amelyeknek a konszolidált számviteli mérlegben kimutatott teljes eszközállománya a 2012-ben záruló beszámolási időszakban meghaladta a 12 milliárd eurót vagy ennek a nemzeti pénznemben kifejezett egyenértékét.
- 1.41. A nemzeti pénznemben megadott egyenértékű összeget az előző bekezdésben említett felügyeleti célú jelentéstételi időszak végén érvényes átváltási árfolyam segítségével kell kiszámítani.
- 1.42. Ha valamely tagállamban az annak területén székhellyel rendelkező egyetlen biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport sem tartozik az 1.41. bekezdés hatálya alá, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak kell eldöntenie, hogy a területén székhellyel rendelkező bármely biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport benyújtsa-e a csoportfelügyeleti hatóságnak az éves számszerű információk 17. iránymutatásban meghatározott körét, figyelembe véve legalább a csoport tevékenységében rejlő kockázatok jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, valamint annak a helyi piacon betöltött szerepét.
- 1.43. Amennyiben a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak biztosítania kell,

hogy a csoportok a csoporthoz tartozó és a csoport szavatolótőke-szükségletének kiszámításakor figyelembe vett biztosítók és viszontbiztosítók, valamint biztosítói holdingtársaságok teljes eszközállományának az arányos része alapján számítsák ki a teljes eszközállományt és közöljék a csoportfelügyeleti hatósággal.

10. iránymutatás – A negyedéves számszerű jelentéstétel küszöbértékei a csoportok esetében

- 1.44. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy legalább azok a biztosítók és viszontbiztosítók, valamint biztosítói és viszontbiztosítói csoportok élén álló biztosítói holdingtársaságok, amelyeknek a konszolidált számviteli mérlegben kimutatott teljes eszközállománya a 2012-ben záruló beszámolási időszakban meghaladta a 12 milliárd eurót vagy ennek a nemzeti pénznemben kifejezett egyenértékét, benyújtsák a csoportfelügyeleti hatóságnak az éves számszerű információk 20. iránymutatásban meghatározott körét.
- 1.45. A nemzeti valutában megadott egyenértékű összeget az előző bekezdésben említett felügyeleti célú jelentéstételi időszak végén érvényes átváltási árfolyam segítségével kell kiszámítani.
- 1.46. Ha valamely tagállamban a területén székhellyel rendelkező egyetlen biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport sem tartozik az 1.45. bekezdés hatálya alá, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak kell eldöntenie, hogy a területén székhellyel rendelkező bármely biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport benyújtsa-e a csoportfelügyeleti hatóságnak a negyedéves számszerű információk 20. iránymutatásban meghatározott körét, figyelembe véve legalább a csoport tevékenységében rejlő kockázatok jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, valamint annak a helyi piacon betöltött szerepét.
- 1.47. Amennyiben a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak biztosítania kell, hogy a csoportok a csoporthoz tartozó és a csoport szavatolótőke-szükségletének kiszámításakor figyelembe vett biztosítók és viszontbiztosítók, valamint biztosítói holdingtársaságok teljes eszközállományának arányos része alapján számítsák ki a teljes eszközállományt, és közöljék azt a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósággal.

11. iránymutatás – A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok bejelentése a részesedő biztosítónak és viszontbiztosítónak vagy a biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport élén álló biztosítói holdingtársaságnak

- 1.48. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak az e küszöbértékeken belülre eső részesedő biztosítót vagy viszontbiztosítót vagy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport élén álló biztosítói holdingtársaságot legkésőbb a 35. iránymutatásban megadott első benyújtási referencia-időpontok előtt 11 hónappal értesíteniük kell arról, hogy kötelesek benyújtani a csoportfelügyeleti

hatóságnak a negyedéves számszerű információk 20. iránymutatásban valamint az éves számszerű információk 17. iránymutatásban meghatározott körét.

12. iránymutatás – A szöveges jelentéstétel küszöbértékei

- 1.49. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 3. és a 9. iránymutatás hatálya alá tartozó biztosítók és viszontbiztosítók valamint részesedő biztosítók és viszontbiztosítók vagy biztosítói holdingtársaságok benyújtsák a megfelelő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak az ezen iránymutatások IV–VI. szakaszában meghatározott szöveges információkat.

III. szakasz: Számszerű információk

13. iránymutatás – Számszerű éves információk az egyedi biztosítók esetében

- 1.50. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 3. iránymutatás hatálya alá tartozó egyedi biztosítók és viszontbiztosítók évente benyújtsák a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak az I. technikai mellékletben meghatározott, a II. technikai mellékletben leírt részletezettségű információkat az alábbiak szerint:

- a) S.01.01.b – A jelentés tartalma
- b) S.01.02.b – Alapvető információk;
- c) S.02.01.b – Mérleg;
- d) S.02.02.b – Eszközök és források pénznemenként;
- e) S.06.02.b – Az eszközök részletes felsorolása;
- f) S.08.01.b – Nyitott pozíciójú származtatott eszközök;
- g) S.12.01.b – Életbiztosítási és az életbiztosításhoz hasonló egészségbiztosítási biztosítástechnikai tartalékok;
- h) S.17.01.b – Nem-életbiztosítási biztosítástechnikai tartalékok;
- i) S.23.01.b – Szavatoló tőke;
- j) S.25.01.b – Szavatolótőke-követelmény – sztenderd módszer vagy részleges belső modell;
- k) S.25.02.b – Szavatolótőke-követelmény – részleges belső modell;
- l) S.25.03.b – Szavatolótőke-követelmény – teljes belső modell;
- m) S.26.01.b – Szavatolótőke-követelmény – piaci kockázat;
- n) S.26.02.b – Szavatolótőke-követelmény – partner-nemteljesítési kockázat;
- o) S.26.03.b – Szavatolótőke-követelmény – életbiztosítási kockázat;
- p) S.26.04.b – Szavatolótőke-követelmény – egészségbiztosítási kockázat;
- q) S.26.05.b – Szavatolótőke-követelmény – nem-életbiztosítási kockázat;
- r) S.26.06.b – Szavatolótőke-követelmény – Működési kockázat;
- s) S.27.01.b – Szavatolótőke-követelmény – nem-életbiztosítási katasztrófakockázat
- t) S.28.01.b – Minimális tőkeszükséglet – a nem kompozit biztosítók, és;

u) S.28.02.b - Minimális tőkeszükséglet – kompozit biztosítók.

- 1.51. A d) bekezdésben említett információt annyi pénznemre vonatkozóan kell benyújtani, amennyi szükséges az összes eszköz és forrás legalább 90%-ának bemutatásához, ahol a pénznemek megfelelnek az eszközök és források pénznemének.
- 1.52. A g) és h) bekezdésben említett országonkénti információt a home országra és annyi további országra vonatkozóan kell benyújtani, amennyi szükséges egy ágazat direkt üzlete tekintetében a legjobb becslés 90%-áról való beszámoláshoz, a többiről a „lényegességi küszöbön kívüli Európai Gazdasági Térség belső országok” vagy a „lényegességi küszöbön kívüli nem Európai Gazdasági Térség belső országok” között kell beszámolni.

14. iránymutatás – Számszerű éves információk az egyedi biztosítók esetében – belső modellek

- 1.53. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy azok a biztosítók és viszontbiztosítók, amelyeknek az érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság megengedte, hogy megkezdjék a későbbiekben a szavatolótőke-követelmény kiszámítására használandó valamely belső modell előzetes engedélyeztetését, a 35. iránymutatásban meghatározott határidőn belül évente benyújtsák a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak a 13. iránymutatásban meghatározott vonatkozó információkat.
- 1.54. A szavatolótőke-követelmény belső modellel történő kiszámítására vonatkozó információk esetében a 13. iránymutatás m)-s) pontjában azonosított, az adott belső modell meghatározott kockázati kategóriáinak megfelelő vonatkozó információkat, valamint a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság által az előzetes engedélyeztetés alatt álló belső modellel kapcsolatban esetleg kért további információkat az érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósággal egyeztetett speciális tábláknak megfelelően kell benyújtani.

15. iránymutatás – Számszerű éves információk az egyedi vállalkozások esetében – elkülönített alapok

- 1.55. Az egyedi szintű szavatolótőke-követelményre vonatkozó információ mellett a 13. iránymutatás j) pontjában említett információt is be kell nyújtani külön a legjelentősebb fiktív szavatolótőke-követelménnyel rendelkező elkülönített alapra, illetve a biztosító tevékenységének fennmaradó részére vonatkozóan az S.25.01.I tábla felhasználásával.
- 1.56. A 13. iránymutatás m)-s) pontjában említett információt külön kell benyújtani a legjelentősebb fiktív szavatolótőke-követelménnyel rendelkező elkülönített alapra, illetve használó biztosító tevékenységének fennmaradó részére vonatkozóan az S.26.01.I-S.26.06.i valamint S.27.01.I táblák felhasználásával.

- 1.57. Amikor a biztosító belső modellt használ a szavatolótőke-követelmény kiszámítására, a legjelentősebb elkülönített alapra és a fennmaradó részre vonatkozó fiktív SZTSZ-t figyelembe kell venni, amikor az érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósággal egyeztetett speciális tábláknak megfelelően benyújtják a 13. iránymutatás k) és l) pontjában meghatározott információt.

16. iránymutatás – Számszerű negyedéves információk az egyedi biztosítók esetében

- 1.58. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 3. iránymutatás hatálya alá tartozó egyedi biztosítók és viszontbiztosítók negyedévente benyújtsák a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak az I. technikai mellékletben meghatározott, a II. technikai mellékletben leírt részletezettségű információkat az alább megadottak szerint:

- a) S.01.01.a – A jelentés tartalma;
- b) S.01.02.a – Alapvető információk;
- c) S.02.01.a – Mérleg;
- d) S.06.02.a – Az eszközök felsorolása;
- e) S.08.01.a – Nyitott pozíciójú származtatott eszközök;
- f) S.12.01.a – Életbiztosítási és az életbiztosításhoz hasonló egészségbiztosítási biztosítástechnikai tartalékok;
- g) S.17.01.a – Nem-életbiztosítási biztosítástechnikai tartalékok;
- h) S.23.01.a – szavatoló tőke;
- i) S.28.01.a – Minimális tőkeszükséglet – a kompozit biztosítók kivételével minden biztosító, és;
- j) S.28.02.a – Minimális tőkeszükséglet – kompozit biztosítók.

- 1.59. A 4. iránymutatás ellenére a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok felmentést adhatnak a captive biztosítóknak és viszontbiztosítóknak az előző albekezdésben említett információ benyújtása alól.

17. iránymutatás – A csoportokra vonatkozó számszerű éves információk

- 1.60. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 9. iránymutatás hatálya alá tartozó részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, vagy biztosítói és viszontbiztosítói csoportok élén álló biztosítói holdingtársaságok évente benyújtsák a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak az I. technikai mellékletben meghatározott, a II. technikai mellékletben leírt részletezettségű információkat az alább megadottak szerint:

- a) S.01.01.g – A jelentés tartalma
- b) S.01.02.g – Alapvető információk;
- c) S.02.01.g – Mérleg, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt;

- d) S.06.02.g – Az eszközök felsorolása;
- e) S.08.01.g – Nyitott pozíciójú származtatott eszközök;
- f) S.23.01.g – Szavatoló tőke;
- g) S.25.01.g – Szavatolótőke-követelmény – sztenderd módszer vagy részleges belső modell, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt;
- h) S.25.02.g – Szavatolótőke-követelmény – részleges belső modell, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt;
- i) S.25.03.g – Szavatolótőke-követelmény – teljes belső modellek, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt;
- j) S.26.01.g – Szavatolótőke-követelmény – piaci kockázat, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt;
- k) S.26.02.g – Szavatolótőke-követelmény – partner általi nemteljesítési kockázat, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt;
- l) S.26.03.g – Szavatolótőke-követelmény – életbiztosítási kockázat, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt;
- m) S.26.04.g – Szavatolótőke-követelmény – egészségbiztosítási kockázat, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt;
- n) S.26.05.g – Szavatolótőke-követelmény – nem-életbiztosítási kockázat, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt;
- o) S.26.06.g – Szavatolótőke-követelmény – működési kockázat, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt;
- p) S.27.01.g – Szavatolótőke-követelmény – nem-életbiztosítási katasztrófakockázat, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt;
- q) S.32.01.g – A csoportba tartozó biztosítók;

- r) S.33.01.g – Egyedi biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó követelmények;
- s) S.34.01.g – Egyéb szabályozott és nem szabályozott pénzügyi vállalkozásokra, köztük biztosítói holdingtársaságokra vonatkozó egyedi követelmények és
- t) S.35.01.g – Hozzájárulás a csoport biztosítástechnikai tartalékaihoz.

- 1.61. Az 1.63 bekezdés ellenére a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak csoportfelügyeleti hatóságként a Szolvencia II. irányelv 220. cikkének (2) bekezdésével összhangban, miután konzultáltak a több érintett felügyeleti hatósággal és magával a csoporttal, álláspontot kell kialakítaniuk azzal kapcsolatban, hogy a biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport alkalmazhatja-e a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert, vagy amennyiben az 1. módszer kizárólagos alkalmazását nem tartják megfelelőnek az EGK-beli tevékenységre, a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszer és a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszer kombinációját.
- 1.62. Harmadik országbeli biztosítókra tekintettel a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak és a csoportfelügyeleti hatóságnak konzultációt kell folytatnia a csoport által az előkészítő szakaszban a csoport szolvenciájának meghatározásához használni tervezett módszerről. A biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportnak indokolnia kell a csoportfelügyeleti hatóságnak, miért nem tartják az 1. módszer kizárólagos alkalmazását megfelelőnek.
- 1.63. Az előkészítő szakaszban a csoportfelügyeleti hatósággal folytatott konzultáció eredményét figyelembe véve a csoportnak döntést kell hoznia arról, hogy melyik módszert alkalmazza. Abban az esetben, ha a csoport az előkészítő szakaszban a 2. módszert vagy a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszer és a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszer kombinációját kívánja alkalmazni, és ez nincs összhangban a konzultáció eredményével, a biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportnak – mielőtt megkezdí az előkészítő szakaszra a szavatoló tőke kiszámítását – indokolnia kell a konzultáció eredményétől való eltérést.
- 1.64. A 2. módszer vagy a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszer és a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszer kombinációjának használatára vonatkozó álláspont semmilyen kötelezettséggel nem jár a csoportfelügyeleti hatóság által a Szolvencia II. irányelv alkalmazását követően hozott bármilyen jövőbeni döntésre nézve.

18. iránymutatás – Éves számszerű információk a csoportok esetében – belső modellek

- 1.65. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy azok a csoportok, amelyek megkezdtek valamely, a későbbiekben a szavatolótőke-követelmény kiszámítására használandó belső modell előzetes

engedélyeztetését a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnál, a 35. iránymutatásban meghatározott határidőkön belül évente benyújtásuk a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak a 17. iránymutatásban meghatározott vonatkozó információkat.

- 1.66. Az olyan előzetes engedélyezés alatt álló csoportszintű belső modellek esetében, amelyeket mind a csoport szavatolótőke-követelményének kiszámítására, mind egyes kapcsolt vállalkozások szavatolótőke-szükségletének kiszámítására használnának, a szavatolótőke-szükséglet belső modellel végzett kiszámítására vonatkozó információk tekintetében a 17. iránymutatás j)-p) pontjában azonosított, az adott belső modell meghatározott kockázati kategóriáinak megfelelő vonatkozó információkat és a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság által az előzetesen alkalmazott belső modellel kapcsolatban kért további információkat az érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósággal egyeztetett speciális tábláknak megfelelően kell benyújtani.

19. iránymutatás – Éves számszerű információk a csoportok esetében – elkülönített alapok

- 1.67. Abban az esetben, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert alkalmazzák, akár kizárólagosan, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel kombinálva, a csoportszintű szavatolótőke-követelmény számítására vonatkozó információk kívül a 17. iránymutatás g) pontjában említett információt is be kell nyújtani külön a legjelentősebb fiktív szavatolótőke-követelménnyel rendelkező elkülönített alapra, illetve az S.25.01.I hivatkozásokat használó csoport tevékenységének fennmaradó részére vonatkozóan.
- 1.68. Abban az esetben, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert alkalmazzák, akár kizárólagosan, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt, a 17. iránymutatás j)-p) pontjában említett információt be kell nyújtani külön a legjelentősebb fiktív szavatolótőke-követelménnyel rendelkező elkülönített alapra, illetve az S.26.01.I-S.26.06.n valamint S.27.01.n hivatkozásokat használó csoport tevékenységének fennmaradó részére vonatkozóan.
- 1.69. Abban az esetben, ha a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák, a 17. iránymutatás r) pontjában említett, a II. mellékletben meghatározott B1-B7 cellákban található információt a biztosítókra és a viszontbiztosítókra vonatkozóan egyedi szinten kell benyújtani külön a legjelentősebb fiktív szavatolótőke-követelménnyel rendelkező elkülönített alapra, illetve a tevékenység fennmaradó részére vonatkozóan.
- 1.70. Amikor a biztosító belső modellt használ a szavatolótőke-követelmény kiszámítására, a legjelentősebb elkülönített alapra és a fennmaradó részre vonatkozó fiktív SZTSZ-t figyelembe kell venni, amikor az érintett hatáskörrel

rendelkező nemzeti hatósággal egyeztetett speciális tábláknak megfelelően benyújtják a 17. iránymutatás h) és i) pontjában meghatározott információt.

20. iránymutatás – Számszerű negyedéves információk a csoportok esetében

1.71. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 10. iránymutatás hatálya alá tartozó részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, vagy biztosítói és viszontbiztosítói csoportok élén álló biztosítói holdingtársaságok negyedévente benyújtsák a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak az I. technikai mellékletben meghatározott, a II. technikai mellékletben leírt részletezettségű információkat az alább megadottak szerint:

- a) S.01.01.f – A jelentés tartalma
- b) S.01.02.f – Alapvető információk;
- c) S.02.01.f – Mérleg, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt;
- d) S.06.02.f – Az eszközök felsorolása;
- e) S.08.01.f – Nyitott pozíciójú származtatott eszközök; és
- f) S.23.01.f – Szavatoló tőke.

IV. szakasz: Az irányítási rendszerre vonatkozó szöveges információk

21. iránymutatás – Az általános irányítási követelményekre vonatkozó információk

1.72. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban említett szöveges jelentés a biztosító és viszontbiztosító általános irányítási követelményei tekintetében tartalmazza a következő információkat:

- a) olyan információk, amelyek lehetővé teszik a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság számára, hogy jó rálátást nyerjen a biztosítón belüli irányítási rendszerre, és értékelni tudja, hogy az a biztosító üzleti stratégiáját és tevékenységeit figyelembe véve megfelelő-e;
- b) a biztosító felelősségi köreinek delegálásával, a jelentéstételi vonalakkal és a feladatkörök elosztásával kapcsolatos információk, valamint
- c) a biztosító igazgatási, vezetési és felügyeleti testületének felépítése, e szervek fő feladat- és felelősségi köreinek leírásával és a felelősségi körök e szerveken belüli elhatárolásának rövid leírásával, különös tekintettel arra, hogy léteznek-e ezeken belül külön bizottságok, valamint az ilyen szervek által betöltött kulcsfontosságú funkciók fő szerepköreinek és felelősségi köreinek leírásával.

22. iránymutatás – A szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelményekre vonatkozó információk

- 1.73. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban említett szöveges jelentés a biztosító és viszontbiztosító szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelményeknek való megfelelése tekintetében tartalmazza a következő információkat:
- a) azoknak a biztosítón belüli vagy – amennyiben a biztosító kiemelten fontos feladatköröket kiszervezett – biztosítón kívüli személyeknek a felsorolása, akik kiemelten fontos feladatköröket látnak el; és
 - b) a biztosító által elfogadott azon szabályzatokra és folyamatokra vonatkozó információk, amelyek célja a fenti személyek szakmai alkalmasságának és üzleti megbízhatóságának biztosítása.

23. iránymutatás – A kockázatkezelési rendszerre vonatkozó információk

- 1.74. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban említett szöveges jelentés a biztosító és viszontbiztosító kockázatkezelési rendszere tekintetében tartalmazza a következő információkat:
- a) a biztosító kockázatkezelési rendszerének leírása, amely magában foglalja a stratégiákat, folyamatokat és jelentéstételi eljárásokat, valamint annak leírása, hogy a biztosító hogyan képes, egyedi és összesített szinten folyamatosan eredményesen azonosítani, felmérni, monitorozni, kezelni és jelenteni azokat a kockázatokat, amelyeknek ki van téve vagy ki lehetne téve;
 - b) annak leírása, hogy a kockázatkezelési rendszer, ezen belül a kockázatkezelési feladatkör hogyan integrálódik a biztosító szervezeti felépítésébe és döntéshozatali folyamataiba;
 - c) információk a biztosító kockázatkezelési stratégiáiról, célkitűzéseiről, folyamatairól és jelentéstételi eljárásairól minden egyes kockázati kategória tekintetében, annak ismertetésével, hogy ezeket hogyan dokumentálják, hogyan követik nyomon és hogyan hajtják végre;
 - d) információk arról, hogy a biztosító hogyan tesz eleget az irányítási rendszerre vonatkozó 22-30. iránymutatásban a „prudens személy” alapelveire vonatkozóan előírt kötelezettségének; és
 - e) információk arról, hogy a biztosító hogyan győződik meg a külső hitelminősítők hitelminősítéseinek megfelelőségéről, beleértve azt is, hogy hogyan és milyen mértékben használják fel külső hitelminősítők hitelminősítéseit.

24. iránymutatás – A belső ellenőrzési rendszerre vonatkozó információk

- 1.75. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban

említett szöveges jelentés a biztosító és viszontbiztosító belső ellenőrzési rendszere tekintetében tartalmazza a következő információkat:

- a) a biztosító belső ellenőrzési rendszerének leírása;
- b) a belső ellenőrzési rendszer kulcsfontosságú eljárásainak leírása; és
- c) a megfelelési feladatkör végrehajtásának leírása.

25. iránymutatás – További információk

- 1.76. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban említett szöveges jelentés tartalmazzon minden egyéb lényeges információt a biztosító és viszontbiztosító irányítási rendszerére vonatkozóan.

26. iránymutatás – Az irányítási rendszerre vonatkozó információk – csoportok

- 1.77. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell a 21–25. iránymutatás csoportokra történő alkalmazását.
- 1.78. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a csoportok a következő további információkat is megadják:
- a) annak leírása, hogy az irányítási rendszerre vonatkozó iránymutatásokban említett csoportfelügyelet hatálya alá tartozó összes biztosítónál hogyan valósítják meg következetesen a kockázatkezelési és belső ellenőrzési rendszereket és jelentéstételi eljárásokat;
 - b) adott esetben nyilatkozat arról, hogy a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító vagy a biztosítói holdingtársaság élt a saját kockázatok értékelésére vonatkozó 20-23. iránymutatásokban meghatározott a saját kockázatok egyetlen előrettekintő értékelése dokumentum elkészítésének lehetőségével; és
 - c) a lényeges csoporton belüli kiszervezési megállapodásokra vonatkozó információk;
 - d) a lényeges sajátos csoportszintű kockázatokra vonatkozó szöveges és számszerű információk.

27. iránymutatás – Az irányítási struktúrára vonatkozó információk

- 1.79. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban említett szöveges jelentés az irányítási struktúrára vonatkozó információkon belül tartalmazzon egy szervezeti ábrát, amely feltünteti a kiemelt feladatköröket ellátók pozícióit.

V. szakasz: A tőkegazdálkodásra vonatkozó szöveges információk

28. iránymutatás – A szavatoló tőkére vonatkozó információk

- 1.80. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban említett szöveges jelentés a biztosító és viszontbiztosító és a csoport szavatoló tőkéje tekintetében tartalmazza a következő információkat:
- a) a biztosító pénzügyi beszámolóiban szereplő saját tőke és az eszközöknek a kötelezettségek feletti, fizetőképesség céljából kiszámított többlete között fennálló bármely lényeges különbség számszerű és szöveges magyarázata; és
 - b) az alapvető szavatoló tőke és a kiegészítő szavatoló tőke szerkezetére, összegére és minőségére vonatkozó információk.
- 1.81. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban említett szöveges jelentés a csoport szavatoló tőkéje tekintetében tartalmazza a következő információkat:
- a) hogyan számították ki a csoport szavatoló tőkéjét a csoporton belüli ügyletek – köztük a más pénzügyi szektorokba tartozó vállalkozásokkal bonyolított csoporton belüli ügyletek – levonásával, és
 - b) adott esetben a kapcsolt vállalkozásokbeli szavatoló tőke átruházhatóságát és helyettesíthetőségét érintő korlátozások jellege.

VI. szakasz: A fizetőképesség céljából végzett értékelésre vonatkozó szöveges információk

29. iránymutatás – Az eszközök értékelésére vonatkozó információk

- 1.82. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban említett szöveges jelentés az eszközöknek a fizetőképesség céljából biztosító és viszontbiztosító általi értékelése tekintetében tartalmazza a következő információkat:
- a) minden lényeges eszközosztály tekintetében külön-külön az eszközök értéke, valamint a fizetőképesség céljából végzett értékeléshez felhasznált alapadatok, módszerek és fő feltételezések bemutatása; és
 - b) minden lényeges eszközosztály tekintetében külön-külön a vállalkozás által a fizetőképesség céljából végzett értékeléshez, illetve a pénzügyi beszámolóikban történő értékeléshez használt alapadatok, módszerek és fő feltételezések közötti esetleges lényeges különbségek számszerű és szöveges magyarázata.

30. iránymutatás – A biztosítástechnikai tartalékok értékelésére vonatkozó információk

- 1.83. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban említett szöveges jelentés a biztosítástechnikai tartalékok fizetőképesség céljából végzett, biztosító és viszontbiztosító általi értékelése tekintetében tartalmazza a következő információkat:
- a) minden egyes lényeges üzletág tekintetében külön-külön a biztosítástechnikai tartalékok értéke, beleértve a legjobb becslés és a kockázati ráhagyás összegét, valamint a fizetőképesség céljából elvégzett értékeléshez használt alapadatok, módszerek és fő feltételezések leírása;
 - b) a biztosítástechnikai tartalékok összegével kapcsolatos bizonytalanság mértékének bemutatása;
 - c) minden lényeges üzletág tekintetében külön-külön a vállalkozás által a fizetőképesség céljából végzett értékeléshez, illetve a pénzügyi beszámolóknak történő értékeléshez használt alapadatok, módszerek és fő feltételezések közötti esetleges lényeges különbségek számszerű és szöveges magyarázata, és
 - d) a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől származó megtérülések bemutatása.
- 1.84. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban említett szöveges jelentés tartalmazza a biztosítástechnikai tartalékok kiszámítása során használt vonatkozó aktuáriusi módszertanok és feltételezések részleteit, ideértve a biztosítástechnikai tartalék kiszámítása során esetlegesen használt egyszerűsítés részleteit, ezen belül a kockázati ráhagyás levezetését és annak az egyes üzletágakhoz való hozzárendelését, valamint annak indokolását, hogy a választott módszer arányban áll a kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével.

31. iránymutatás – Az egyéb források értékelésére vonatkozó információk

- 1.85. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban említett szöveges jelentés az egyéb kötelezettségek fizetőképesség céljából végzett, biztosító és viszontbiztosító általi értékelése tekintetében tartalmazza a következő információkat:
- a) az egyéb források minden lényeges osztálya tekintetében külön-külön az egyéb források értéke, valamint a fizetőképesség céljából végzett értékeléshez felhasznált alapadatok, módszerek és fő feltételezések leírása; és
 - b) az egyéb források minden lényeges osztálya tekintetében külön-külön a biztosító által a fizetőképesség céljából végzett értékeléshez, illetve a

pénzügyi beszámolóknak történő értékeléshez használt alapadatok, módszerek és fő feltételezések közötti esetleges lényeges különbségek számszerű és szöveges magyarázata.

32. iránymutatás – Egyéb lényeges információk

- 1.86. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban említett szöveges jelentés tartalmazzon egy külön fejezetet az eszközök és források fizetőképesség céljából végzett, biztosító és viszontbiztosító általi értékelésére vonatkozó esetleges egyéb lényeges információról.
- 1.87. A Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban az eszközök és források fizetőképesség céljából történő értékelésére vonatkozó információknak tartalmazniuk kell a következők leírását:
- a) a menedzsment jövőbeni intézkedéseire vonatkozó feltételezések; és
 - b) a kötvénytulajdonosok magatartására vonatkozó feltételezések.
- 1.88. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 12. iránymutatásban említett szöveges jelentés, ha a biztosító vagy viszontbiztosító modell alapú értékelési technikákat használ, tartalmazza a következő információkat:
- a) azoknak az eszközöknek és forrásoknak az azonosítása, amelyekre a szóban forgó értékelési módszert alkalmazzák;
 - b) a szóban forgó értékelési megközelítés a) pontban említett eszközök és források esetében történő alkalmazásának indokolása;
 - c) a szóban forgó értékelési megközelítés alapjául szolgáló feltételezések dokumentálása; és
 - d) az a) pontban említett eszközök és források értékelési bizonytalanságának értékelése.

33. iránymutatás – A fizetőképesség céljából történő értékelésre vonatkozó információk – csoportok

- 1.89. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a 29–32. iránymutatást alkalmazzák a csoportokra, és hogy a csoportok ezen kívül szerepeltessék a csoport által fizetőképesség céljából végzett értékelésére vonatkozó információkat is, amennyiben a csoport eszközeinek, biztosítástechnikai tartalékainak és egyéb forrásainak a fizetőképesség céljából történő csoportszintű értékeléséhez használt alapadatok, módszerek és fő feltételezések lényegesen eltérnek a csoport bármely leányvállalata által az eszközeinek, biztosítástechnikai tartalékainak és egyéb forrásainak a fizetőképesség céljából végzett értékeléséhez használt alapadatoktól, módszerektől és fő feltételezésektől, valamint szerepeltessék bármilyen lényeges eltérés számszerű és szöveges magyarázatát.

VII. szakasz: Jelentéstételi folyamat és a biztosító jelentéstételi szabályzata

34. iránymutatás – A vállalkozás jelentéstételi szabályzata

- 1.90. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók olyan jelentéstételi szabályzatot alakítsanak ki, amely megfelel az irányítási rendszerre vonatkozó 9. iránymutatásnak és ezenfelül:
- a) részletesen megadja, hogy mely üzleti egység a felelős a felügyeleti hatóságnak szóló bármely jelentés elkészítéséért, valamint, hogy mely üzleti egységek felelősek a felügyeleti hatóságnak szóló jelentés felülvizsgálatáért;
 - b) meghatározza a különféle jelentéstételi követelmények teljesítéséhez, valamint a felülvizsgálathoz és jóváhagyáshoz szükséges folyamatokat és időkereteket és
 - c) megmagyarázza a szolgáltatott adatok megbízhatóságának, teljességének és következetességének garantálását szolgáló folyamatokat és ellenőrzéseket, megkönnyítve az elemzést és az évek közötti összehasonlítást.

VIII. szakasz: Az első alkalmazás időpontja és határidők

35. iránymutatás – Az első információnyújtási referencia-időpontok és az információk hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak való benyújtásának határidői

- 1.91. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a biztosítók és a viszontbiztosítók a III. szakasz 13., 14. és 15. iránymutatásában említett éves számszerű információkat, amelyek a biztosító 2014. december 31-én záruló pénzügyi évére vonatkoznak, legkésőbb 22 héttel a biztosító pénzügyi évét követően benyújtsák.
- 1.92. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a biztosítók és a viszontbiztosítók a III. szakasz 16. iránymutatásában említett negyedéves számszerű információkat, amelyek a 2015. szeptember 30-án záruló negyedévvvel kapcsolatos negyedéves adatszolgáltatási táblákra vonatkoznak, legkésőbb 8 héttel a negyedév végét követően benyújtsák.
- 1.93. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a IV–VI. szakaszban említett szöveges jelentéseket a 2014. december 31-én záruló pénzügyi év tekintetében legkésőbb 22 héttel a biztosító pénzügyi évének végét követően benyújtsák.
- 1.94. A csoportok általi jelentéstétel tekintetében a III. szakasz 17., 18., 19. és 20. iránymutatásában említett információra valamint a IV–VI. szakaszban említett

szöveges jelentésre vonatkozó, az előző bekezdésekben említett éves és negyedéves benyújtási határidők 6 héttel meghosszabbodnak.

- 1.95. Amennyiben a biztosítók vagy csoportok számára a nemzeti jogszabályok megengedik, hogy a naptári évtől eltérő számviteli év végén nyújtsák be a jelentést, a beszámoló referencia-időpontjai ennek megfelelően módosíthatók. A használt referencia-időpontokat a felügyeleti hatóságnak jóvá kell hagynia.

IX. szakasz: A jelentéstétel eszközei, valutaátszámítás, egységek, adatellenőrzések és egyéb

36. iránymutatás – Biztosítási ágazatok és kiegészítő azonosító kód

- 1.96. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy ha az ezen iránymutatások alapján benyújtott információk tekintetében biztosítási ágazatonkénti bontást írnak elő, a biztosítók és viszontbiztosítók a III. technikai mellékletben meghatározott biztosítási ágazatokat használják.
- 1.97. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy az ezen iránymutatások szerinti, eszközökre és származtatott eszközökre vonatkozó információkat illetően a biztosítók és viszontbiztosítók az IV. és V. technikai mellékletben meghatározott kiegészítő azonosító kódok kategóriáit és táblázatát használják.

37. iránymutatás – A jelentéstétel eszközei

- 1.98. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a III. szakaszban említett számszerű információkat elektronikus úton, a IV-VI. szakaszban említett szöveges jelentést pedig elektronikusan olvasható formában nyújtsák be a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak.

38. iránymutatás – Valuta és egységek

- 1.99. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy minden pénzbeli adatot a biztosító és csoport beszámolójának pénznemében nyújtsanak be, ami szükségessé teszi az egyéb pénznemek átszámítását a beszámoló pénznemére, a beszámolási időszak végén érvényes átváltási árfolyamon.
- 1.100. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy minden számszerű adatot pénzegységekben nyújtsanak be.

39. iránymutatás – Ellenőrző szabályok

- 1.101. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak a Szolvencia II. irányelv 35. és 254. cikkével összhangban biztosítaniuk kell, hogy a beérkezett adatok megfeleljenek a VI. technikai mellékletben azonosított ellenőrző szabályoknak.

A megfelelésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

- 1.102. E dokumentum az EIOPA-rendelet 16. cikke alapján kibocsátott iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban a hatáskörrel rendelkező hatóságok minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.
- 1.103. Az ezen iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságok megfelelő módon átültetik ezeket az iránymutatásokat szabályozási vagy felügyeleti rendjükbe.
- 1.104. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a közzétételt követő két hónapon belül visszaigazolják az EIOPA számára, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, megjelölve a meg nem felelés indokait is.
- 1.105. Ha e határidőn belül nem érkezik válasz, úgy kell tekinteni, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a jelentéstételi kötelezettségnek.

A felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés

- 1.106. Az EIOPA fenntartja ezen iránymutatások felülvizsgálatának jogát.
- 1.107. Különösen a 35. iránymutatásban hivatkozott dátumok módosulhatnak az Omnibusz II tárgyalások alakulásának függvényében.

I. technikai melléklet: A számszerű információk tartalma

E melléklet tartalmazza, hogy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok által az egyes jelentéstáblák tekintetében benyújtott információszolgáltatásnak milyen típusú információkat kell tartalmaznia.

S.01.01 – A jelentés tartalma

1. A jelentés az adott beszámolóban benyújtandó információt részletező, a II. technikai mellékletben S.01.01 (különböző változatok) hivatkozás alatt szereplő információt tartalmazza.

S.01.02– Alapvető információk (régi BI)

2. Az alapvető információk tartalmazzák a II. technikai mellékletben S.01.02 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt, a biztosító alapvető adatairól és a számszerű jelentés tartalmáról szóló általános információkat.

S.02.01– Mérleg (régi BS-C1)

3. A mérleg tartalmazza a II. technikai mellékletben S.02.01 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt, külön a Szolvencia II. irányelv 75. cikke szerinti, illetve külön a biztosító vagy csoport kötelező beszámolója szerinti értékelés alapján meghatározott információkat. A mérlegnek egyedi jelentéstétel esetén le kell fednie a biztosító vagy viszontbiztosító, illetve csoportos jelentéstétel esetén a csoport teljes üzleti tevékenységét.
4. Negyedéves jelentéstétel esetén az előző bekezdésben említett mérlegadatok közül csak a Szolvencia II. irányelv 75. cikkével összhangban végzett értékelésből származó adatokat kell bemutatni.

S.02.02– Eszközök és források pénznemenként (régi BS-C1D)

5. Az eszközök és források pénznemenkénti felsorolása tartalmazza a II. technikai mellékletben S.02.02 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, az összes eszköz és forrás legalább 90%-ának lefedéséhez szükséges számú pénznem tekintetében, amikor is a jelentendő pénznemen az eszköz vagy forrás mögöttes pénzneme értendő.

S.06.02– Az eszközök részletes felsorolása (régi AS-D1)

6. Az eszközök részletes felsorolása tartalmazza a II. technikai mellékletben S.06.02 hivatkozás alatt közölt információkat, és megfelel a következő sajátos követelményeknek:
 - a) az befektetéseket a IV. technikai melléklet („Kiegészítő azonosítókód-kategóriák”) előírásai szerinti 1–9. eszközkategóriákba kell besorolni és soronként bemutatni, különbséget téve az elkülönített alapok, valamint –

amennyiben a biztosító vagy csoport belső használatra ilyen elkülönítést alkalmaz – az életbiztosítási és nem-életbiztosítási üzletág között; és

b) minden eszközt az egyes portfóliók és/vagy elkülönített vagy egyéb belső alapok szerint elkülönítve kell bemutatni;

c) a I. technikai melléklet („Kiegészítő azonosítókód-tábla”) előírásai szerint az alábbi CIC kódok alá besorolt befektetések esetében:

- CIC 71 (Készpénz), pénznemenként csak egy sort kell szerepeltetni;
- CIC 72 (Átruházható betétek (készpénz-egyenértékesek)), páronként (bank, pénznem) csak egy sort kell szerepeltetni;
- CIC 73 (Egyéb rövid (egy évnél rövidebb) lejáratú betétek), páronként (bank, pénznem) csak egy sort kell szerepeltetni;
- CIC 8X (Jelzálogok és hitelek), a magánszemélyeknek nyújtott jelzálogokra és hitelekre vonatkozóan, beleértve a kötvénykölcshoz, csak két sornak szabad lennie, egy sornak a felső ügyvezető testületnek nyújtott hitelekre vonatkozóan és egy másikkal egyéb magánszemélyeknek nyújtott hitelekre vonatkozóan az egyének közötti különbségtétel nélkül;
- CIC95 ((Saját használatban álló) telephely és berendezés), csak egy sort kell szerepeltetni valamennyi telephely és berendezés összesítésével.

7. Csoportos jelentéstétel esetében az előző bekezdésben előírt követelményeken túlmenően a következő sajátos követelményeknek is meg kell felelni:

a) Amennyiben kizárólag a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, a jelentéstételnek tükröznie kell az eszközök csoporton belüli konszolidált értékét (azaz a csoporton belüli ügyletek kikonszolidálása utáni értékét). A jelentésnek a következő módon kell felépülnie:

- „a biztosító neve” tételt nem kell szerepeltetni;
- részesedő biztosítók és viszontbiztosítók vagy biztosítói holdingtársaságok esetében: a birtokolt eszközöket soronként kell kimutatni;
- leányvállalatnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok, kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozások és különleges célú gazdasági egységek esetében: a birtokolt eszközöket soronként kell kimutatni;
- egyéb kapcsolódó leányvállalatok esetében: minden egyes birtokolt leányvállalatot külön sorban kell kimutatni, és a „Részesedés” elnevezésű cella rendelkezésre álló opcióinak használatával azonosítani kell;

- olyan vállalkozások esetében, amelyekre vonatkozóan az 1983/349/EK irányelv 33. cikkében meghatározott jelentős befolyást gyakorolnak: minden vállalkozást külön soron kell szerepeltetni és a „Részesedések” elnevezésű cella rendelkezésre álló opcióinak használatával azonosítani kell; és
 - más pénzügyi ágazatokba történt befektetés esetében: minden egyes más pénzügyi szektorban lévő részesedést külön sorban kell kimutatni, és a „Részesedés” elnevezésű cella rendelkezésre álló opcióinak használatával azonosítani kell.
- b) Amennyiben kizárólag a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert használják, a jelentésnek tartalmaznia kell a részesedő vállalkozások, biztosítói holding társaságok és leányvállalatok által birtokolt eszközök csoporton belüli ügyletek utáni nettó értékének részletes felsorolását, vagy külön sorban kell kimutatnia az egyes birtokolt vállalkozásokat, amelyekre vonatkozóan az 1983/349/EK irányelv 33. cikkében meghatározott jelentős befolyást gyakorolnak. A jelentésnek a következő módon kell felépülnie:
- „a vállalkozás neve” tételt szerepeltetni kell;
 - részesedő biztosítók és viszontbiztosítók vagy biztosítói holdingtársaságok esetében: a birtokolt eszközöket soronként kell kimutatni;
 - leányvállalatnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok, kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozások és különleges célú gazdasági egységek (Európai Gazdasági Térség [EGT], egyenértékű EGT-n kívüli, illetve nem egyenértékű EGT-n kívüli) esetében: a birtokolt eszközöket soronként kell kimutatni;
 - egyéb leányvállalatnak minősülő kapcsolódó vállalkozások (Európai Gazdasági Térség, egyenértékű EGT-n kívüli, illetve nem egyenértékű EGT-n kívüli országok) esetén: minden egyes vállalkozást külön sorban kell kimutatni;
 - az 1983/349/EK irányelv 33. cikkében meghatározott jelentős befolyás gyakorolása (Európai Gazdasági Térség, nem egyenértékű EGT-n kívüli, illetve egyenértékű EGT-n kívüli országok) esetén: minden egyes vállalkozást külön sorban kell kimutatni; és
 - más pénzügyi ágazatokba történő befektetés esetében: minden egyes más pénzügyi szektorban lévő részesedést külön sorban kell kimutatni.
- c) Amennyiben a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszer és 233. cikkében meghatározott 2. módszer kombinációját alkalmazzák:

- i. a jelentés egyik része a csoporton belüli eszközök konszolidált értékét (azaz a csoporton belüli ügyletek kikonszolidálása utáni értékét) tükrözi. A jelentésnek a következő módon kell felépülnie:
- „a vállalkozás neve” tételt nem kell szerepeltetni;
 - részesedő biztosítók és viszontbiztosítók vagy biztosítói holdingtársaságok esetében, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert alkalmazzák: a birtokolt eszközöket soronként kell kimutatni;
 - leányvállalatnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok, kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozások és különleges célú gazdasági egységek esetében, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert alkalmazzák: a birtokolt eszközöket soronként kell kimutatni;
 - egyéb kapcsolódó vállalkozások esetén, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert alkalmazzák: minden egyes birtokolt vállalkozást külön sorban kell kimutatni, és a „Részesedés” elnevezésű cella rendelkezésre álló opcióinak használatával azonosítani kell;
 - az 1983/349/EK irányelv 33. cikkében meghatározott jelentős befolyás gyakorolása és a Szolvenia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszer alkalmazása esetén: minden egyes birtokolt vállalkozást külön sorban kell kimutatni, és a „Részesedés” elnevezésű cella rendelkezésre álló opcióinak használatával azonosítani kell;
 - más pénzügyi ágazatokba történő befektetés esetében: minden egyes más pénzügyi szektorban lévő részesedést külön sorban kell kimutatni, és a „Részesedés” elnevezésű cella rendelkezésre álló opcióinak használatával azonosítani kell;
 - leányvállalatok esetén, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák: minden egyes leányvállalatot külön sorban kell kimutatni, és a „Részesedés” elnevezésű cella rendelkezésre álló opcióinak használatával azonosítani kell, és
 - az 1983/349/EK irányelv 233. cikkében meghatározott jelentős befolyást gyakorló vállalkozások esetén, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák: minden egyes vállalkozást külön sorban kell kimutatni, és a „Részesedés” elnevezésű cella rendelkezésre álló opcióinak használatával azonosítani kell.
- ii. A jelentés másik részének tartalmaznia kell a részesedő vállalkozások, biztosítói holdingtársaságok és leányvállalatok által birtokolt eszközöknek a csoporton belüli ügyletek kikonszolidálása utáni értékének részletes

felsorolását, vagy külön sorban kell kimutatnia az egyes birtokolt vállalkozásokat, amelyekre vonatkozóan az 1983/349/EK irányelv 33. cikkében meghatározott jelentős befolyást gyakorolnak. A jelentésnek a következő módon kell felépülnie:

- „a vállalkozás neve” tételt szerepeltetni kell;
- részesedő biztosítók és viszontbiztosítók vagy biztosítói holdingtársaságok esetében, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert alkalmazzák: a birtokolt eszközöket soronként kell kimutatni;
- leányvállalatnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok, kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozások és különleges célú gazdasági egységek (Európai Gazdasági Térség, egyenértékű EGT-n kívüli, illetve nem egyenértékű EGT-n kívüli) esetében, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák: a birtokolt eszközöket soronként kell kimutatni;
- egyéb leányvállalatnak minősülő kapcsolódó vállalkozások (Európai Gazdasági Térség, egyenértékű EGT-n kívüli, illetve nem egyenértékű EGT-n kívüli országok) esetén, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák: minden egyes kapcsolódó vállalkozást külön sorban kell kimutatni;
- az 1983/349/EK irányelv 233. cikkében meghatározott jelentős befolyást gyakorló vállalkozások (Európai Gazdasági Térség, nem egyenértékű EGT-n kívüli, illetve egyenértékű EGT-n kívüli országok) esetén, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák: minden egyes vállalkozást külön sorban kell kimutatni; és
- más pénzügyi ágazatokba történő befektetés esetében: minden egyes más pénzügyi szektorban lévő részesedést külön sorban kell kimutatni.

S.08.01– Nyitott pozíciójú származtatott eszközök (régí AS-D20)

8. A származtatott eszközök – nyitott pozíciók tartalmazzák a II. technikai mellékletben S.08.01 hivatkozás alatt közölt információkat, és megfelelnek a következő követelményeknek:

- a) a származtatott eszközöket a IV. technikai melléklet („Kiegészítő azonosítókód-kategóriák”) előírásai szerinti A–F. eszközkategóriákba kell besorolni és soronként bemutatni, különbséget téve az elkülönített alapok között. Amennyiben a vállalkozás vagy csoport belső használatra ilyen elkülönítést alkalmaz – az életbiztosítási és nem-életbiztosítási üzletág valamint a részvényesek alapjai között. Amikor a vállalkozás belső (csoport) származtatott eszközként származtatott eszközöket bocsát ki, és amikor a származtatott

eszközök a vállalkozás kötelezettségeire vonatkoznak, különbséget téve a két helyzet között;

- b) fel kell tüntetni minden olyan származtatott eszközre vonatkozó szerződést, amely a tárgyidőszak alatt létezett, és amelyet a vonatkozási időpontig nem zártak le;
- c) minden származtatott eszközt az egyes portfóliók és/vagy elkülönített vagy egyéb belső alapok szerint elkülönítve kell bemutatni; és
- d) a jelentésben a közvetlenül birtokolt származtatott eszközöket kell feltüntetni, a befektetési alapokon vagy strukturált termékeken keresztül közvetett módon birtokoltakat nem.

9. Csoportos jelentéstétel esetében az előző bekezdésben előírt követelményeken túlmenően a következő sajátos követelményeknek is eleget kell tenni:

a) Amennyiben kizárólag a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, a jelentésnek tartalmaznia kell a birtokolt származtatott eszközök csoporton belüli konszolidált értékét (azaz a csoporton belüli ügyletek kikonszolidálása utáni értékét). A jelentésnek a következő módon kell felépülnie:

- „a vállalkozás neve” tételt nem kell szerepeltetni;
- részesedő biztosítók és viszontbiztosítók vagy biztosítói holdingtársaságok esetében: a birtokolt származtatott eszközöket soronként kell kimutatni;
- leányvállalatnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok, kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozások és különleges célú gazdasági egységek esetében: a birtokolt származtatott eszközöket soronként kell kimutatni;
- egyéb leányvállalatnak minősülő kapcsolódó vállalkozások esetén: a birtokolt származtatott eszközöket nem kell kimutatni;
- az 1983/349/EK irányelv 233. cikkében meghatározott jelentős befolyást gyakorló vállalkozások által birtokolt származtatott eszközöket nem kell szerepeltetni; és
- a más pénzügyi ágazatokban birtokolt származtatott eszközöket nem kell szerepeltetni.

b) Amennyiben kizárólag a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert használják, a jelentésnek tartalmaznia kell a részesedő vállalkozások, biztosítói holdingtársaságok és leányvállalatok által birtokolt származtatott eszközök részletes felsorolását a csoporton belüli ügyletek kikonszolidálása utáni értéken. A jelentésnek a következő módon kell felépülnie:

- „a vállalkozás neve” tételt szerepeltetni kell;
- részesedő biztosítók és viszontbiztosítók vagy biztosítói holdingtársaságok esetében: a birtokolt származtatott eszközöket soronként kell kimutatni;
- leányvállalatnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok, kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozások és különleges célú gazdasági egységek (Európai Gazdasági Térség, egyenértékű EGT-n kívüli, illetve nem egyenértékű EGT-n kívüli) esetében: a birtokolt származtatott eszközöket soronként kell kimutatni;
- egyéb leányvállalatnak minősülő kapcsolódó vállalkozások esetén: a birtokolt származtatott eszközöket nem kell kimutatni;
- az 1983/349/EK irányelv 233. cikkében meghatározott jelentős befolyást gyakorló vállalkozások (Európai Gazdasági Térség, nem egyenértékű EGT-n kívüli, illetve egyenértékű EGT-n kívüli országok) esetén: a birtokolt származtatott eszközöket nem kell kimutatni;
- a más pénzügyi ágazatokban tevékenykedő részesedések (Európai Gazdasági Térség, nem egyenértékű EGT-n kívüli, illetve egyenértékű EGT-n kívüli országok) által birtokolt származtatott eszközöket nem kell szerepeltetni.

c) Amennyiben a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszer és 233. cikkében meghatározott 2. módszer kombinációját használják:

- i. A jelentés egyik része a birtokolt származtatott eszközök csoporton belüli jelentésköteles konszolidált pozícióját (azaz a csoporton belüli ügyletek kikonszolidálása utáni értékét) tükrözi. A jelentésnek a következő módon kell felépülnie:
 - „a vállalkozás neve” tételt nem kell szerepeltetni;
 - részesedő biztosítók és viszontbiztosítók vagy biztosítói holdingtársaságok esetében, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert alkalmazzák: a birtokolt származtatott eszközöket soronként kell kimutatni
 - leányvállalatnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok, kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozások és különleges célú gazdasági egységek esetében, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert alkalmazzák: a birtokolt származtatott eszközöket soronként kell kimutatni;
 - egyéb leányvállalatnak minősülő kapcsolódó vállalkozások esetén: a birtokolt származtatott eszközöket nem kell kimutatni;

- az 1983/349/EK irányelv 233. cikkében meghatározott jelentős befolyást gyakorló vállalkozások esetén, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert alkalmazzák: a birtokolt származtatott eszközöket nem kell szerepeltetni;
 - a más pénzügyi ágazatokban tevékenykedő részesedések által birtokolt származtatott eszközöket nem kell szerepeltetni; és
 - leányvállalatok esetén, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák: a birtokolt származtatott eszközöket nem kell szerepeltetni, és
 - az 1983/349/EK irányelv 233. cikkében meghatározott jelentős befolyást gyakorló vállalkozások esetén, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák: a birtokolt származtatott eszközöket nem kell kimutatni
- ii. A jelentés másik részének tartalmaznia kell a részesedő vállalkozások, biztosítói holdingtársaságok és leányvállalatok által birtokolt származtatott eszközök részletes felsorolását a csoporton belüli ügyletek kikonszolidálása utáni értéken. A jelentésnek a következő módon kell felépülnie:
- „a vállalkozás neve” tételt szerepeltetni kell;
 - leányvállalatnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok, kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozások és különleges célú gazdasági egységek (Európai Gazdasági Térség, egyenértékű EGT-n kívüli, illetve nem egyenértékű EGT-n kívüli) esetében, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák: a birtokolt származtatott eszközöket soronként kell kimutatni;
 - egyéb leányvállalatnak minősülő kapcsolódó vállalkozások esetén, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák: a birtokolt származtatott eszközöket nem kell kimutatni;
 - az 1983/349/EK irányelv 233. cikkében meghatározott jelentős befolyást gyakorló vállalkozások (Európai Gazdasági Térség, nem egyenértékű EGT-n kívüli, illetve egyenértékű EGT-n kívüli országok) esetén, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert alkalmazzák: a birtokolt származtatott eszközöket nem kell kimutatni, és
 - más pénzügyi ágazatokhoz tartozó részesedések (Európai Gazdasági Térség, nem egyenértékű EGT-n kívüli, illetve egyenértékű EGT-n kívüli országok) esetén, amelyekre a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében

meghatározott 2. módszert alkalmazzák, a birtokolt származtatott eszközöket nem kell szerepeltetni.

S.14.01.a – Életbiztosítási és az életbiztosításhoz hasonló egészségbiztosítási biztosítástechnikai tartalékok (régi TP-F1Q)

10. Az „Életbiztosítási és az életbiztosításhoz hasonló egészségbiztosítási biztosítástechnikai tartalékok” című jelentéstábla a III. technikai mellékletben („Biztosítási ágazatok”) meghatározott minden egyes biztosítási ágazat tekintetében tartalmazza a II. technikai mellékletben S.14.01.a hivatkozás alatt közölt információkat, és megfelel a következő követelményeknek:
- a) egy összegben kiszámított biztosítástechnikai tartalékok (replikáló portfólió);
 - b) a biztosítástechnikai tartalékok legjobb bruttó becslése a legjobb becslés és a kockázati ráhagyás összegeként kiszámítva (nem replikáló portfólió);
 - c) viszontbiztosításból és különleges célú gazdasági egységektől származó – a partner nemteljesítéséből eredő várható veszteségekkel korrigált – megtérülések összesen; és
 - d) kockázati ráhagyás.

S.14.01.b – Életbiztosítási és az életbiztosításhoz hasonló egészségbiztosítási biztosítástechnikai tartalékok (régi TP-F1)

11. Az „Életbiztosítási és az életbiztosításhoz hasonló egészségbiztosítási biztosítástechnikai tartalékok” című jelentéstábla a II. technikai mellékletben („Biztosítási ágazatok”) meghatározott minden egyes biztosítási ágazat tekintetében tartalmazza a II. technikai mellékletben S.14.01.b hivatkozás alatt közölt információkat, és megfelel a következő követelményeknek:
- a) egy összegben kiszámított biztosítástechnikai tartalékok (replikáló portfólió);
 - b) a biztosítástechnikai tartalékok legjobb bruttó becslése a legjobb becslés és a kockázati ráhagyás összegeként kiszámítva (nem replikáló portfólió);
 - c) viszontbiztosításból és különleges célú gazdasági egységektől származó – a partner nemteljesítéséből eredő várható veszteségekkel korrigált – megtérülések összesen, és;
 - d) kockázati ráhagyás;
 - e) Az országokénti legjobb bruttó becslés összegéhez kapcsolódóan csak a következő tételeket kell bemutatni:
 - i. különböző országokra vonatkozó legjobb bruttó becslés – székhely szerinti ország;
 - ii. különböző országokra vonatkozó legjobb bruttó becslés – a lényegességi küszöbön belüli országok;

- iii. különböző országokra vonatkozó legjobb bruttó becslés – a lényegességi küszöbön kívüli EGT-országok; és
 - iv. különböző országokra vonatkozó legjobb bruttó becslés – a lényegességi küszöbön kívüli nem EGT-országok.
- f) Az országonkénti legjobb bruttó becslés összege a kockázatvállalás helye szerinti értelemben.

12. Lényegességi küszöb alkalmazása:

- i. A jelentésben az egyes biztosítási ágazatok tekintetében a direkt biztosítási tevékenységre vonatkozó legjobb becslés 90%-át kitevő országokra vonatkozó legjobb bruttó becslést kell bemutatni, míg a maradékot „a lényegességi küszöbön kívüli EGT-országok” és „a lényegességi küszöbön kívüli nem EGT-országok” cím alatt kell feltüntetni; és
- ii. a jelentésben a lényegességi küszöbre való tekintet nélkül fel kell tüntetni a székhely szerinti országra vonatkozó legjobb bruttó becslést.

S.17.01.a – Nem-életbiztosítási biztosítástechnikai tartalékok (régi TP-E1Q)

13. A „Nem-életbiztosítási biztosítástechnikai tartalékok” című jelentéstábla a III. technikai mellékletben („Biztosítási ágazatok”) meghatározott minden egyes biztosítási ágazat tekintetében – a direkt biztosítást és az elfogadott arányos viszontbiztosítást együtt feltüntetve – tartalmazza a II. technikai mellékletben S.17.01.a hivatkozás alatt közölt információkat, és megfelel a következő követelményeknek:
- a) egy összegben kiszámított biztosítástechnikai tartalékok (replikáló portfólió);
 - b) a biztosítástechnikai tartalékok legjobb bruttó becslése a legjobb becslés és a kockázati ráhagyás összegeként kiszámítva (nem replikáló portfólió);
 - c) viszontbiztosításból és különleges célú gazdasági egységektől származó – a partner nemteljesítéséből eredő várható veszteségekkel korrigált – megtérülések összesen; és
 - d) kockázati ráhagyás.

S.17.01.b – Nem-életbiztosítási biztosítástechnikai tartalékok (régi TP-E1)

14. A „Nem-életbiztosítási biztosítástechnikai tartalékok – legjobb becslés országonként” című jelentéstábla a III. technikai mellékletben („Biztosítási ágazatok”) meghatározott minden egyes biztosítási ágazat tekintetében – a direkt biztosítást és az elfogadott arányos viszontbiztosítást együtt feltüntetve – tartalmazza a II. technikai mellékletben S.17.01.b hivatkozás alatt közölt információkat, és megfelel a következő követelményeknek:

- a) egy összegben kiszámított biztosítástechnikai tartalékok (replikáló portfólió);
- b) a biztosítástechnikai tartalékok legjobb bruttó becslése a legjobb becslés és a kockázati ráhagyás összegeként kiszámítva (nem replikáló portfólió);
- c) viszontbiztosításból és különleges célú gazdasági egységektől származó – a partner nemteljesítéséből eredő várható veszteségekkel korrigált – megtérülések összesen;
- d) kockázati ráhagyás;
- e) Csak az országonkénti legjobb bruttó becslés összegéhez kapcsolódó következő tételeket kell bemutatni:
 - i. különböző országokra vonatkozó legjobb bruttó becslés – székhely szerinti ország;
 - ii. különböző országokra vonatkozó legjobb bruttó becslés – a lényegességi küszöbön belüli országok;
 - iii. a lényegességi küszöbön kívüli EGT-országokra vonatkozó legjobb teljes bruttó becslés; és
 - iv. a lényegességi küszöbön kívüli nem EGT-országokra vonatkozó legjobb teljes bruttó becslés.
- f) Az országonkénti legjobb bruttó becslés összege az „Orvosi költségek térítésére szóló biztosítás”, „Jövedelemkiesés elleni védelem”, „Munkavállalók balesetbiztosítása”, „Tűz- és egyéb vagyoni károk biztosítása”, valamint „Hitel- és kezességbiztosítás” biztosítási ágazatok esetében a kockázatvállalás helye szerinti értelemben.
- g) Az országonkénti legjobb bruttó becslés összege az összes többi nem-életbiztosítási ágazat esetében a kockázatvállalás országára vonatkozik.

15. Lényegességi küszöb alkalmazása:

- i. A jelentésben az egyes biztosítási ágazatok tekintetében a direkt biztosítási tevékenységre vonatkozó legjobb becslés 90%-át kitevő országokra vonatkozó legjobb bruttó becslést kell bemutatni, míg a maradékot „a lényegességi küszöbön kívüli EGT-országok” és „a lényegességi küszöbön kívüli nem EGT-országok” cím alatt kell feltüntetni; és
- ii. a jelentésben a lényegességi küszöbre való tekintet nélkül fel kell tüntetni a székhely szerinti országra vonatkozó legjobb bruttó becslést.

S.23.01 – Szavatoló tőke (régi OF-B1Q és OF-B1)

16. A szavatoló tőke című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.23.01 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, és megfelel a következő követelményeknek:
- a) információt szolgáltat az alapvető szavatolótőke-elemekről és szintekről;
 - b) információt szolgáltat a kiegészítő szavatolótőke-elemekről és szintekről;
 - c) információt szolgáltat a szavatolótőke-követelmény teljesítésének céljára rendelkezésre álló és figyelembe vehető szavatoló tőkéről;
 - d) információt szolgáltat az egyeztetési tartalékról; és
 - e) információt szolgáltat az életbiztosítási és nem-életbiztosítási ág esetében a jövőbeni díjakban foglalt várható nyereségről.

S.25.01 – Szavatolótőke-követelmény – standard formulát vagy részleges belső modellt használó biztosítók számára (régi SCR-B2A)

17. A „Szavatolótőke-követelmény – standard formulát vagy részleges belső modellt használó biztosítók számára” című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.25.01 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, továbbá a standard formulával számított szavatolótőke-követelményre, illetve részleges belső modellt használó biztosítók esetében a szavatolótőke-követelmény standard formulával, illetve részleges belső modell szerint számított részére vonatkozó információkat.
18. Csoportos jelentéstétel esetében az előző bekezdésben előírt követelményeken túlmenően a következő sajátos követelményeknek is meg kell felelni:
- a) Ez az információ abban az esetben alkalmazandó, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt.
 - b) A kombinált módszer használata esetén ezt az információt a csoportnak csak arra a részére vonatkozóan kell benyújtani, amely esetében a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszerrel számoltak.
 - c) Ez az információ nem alkalmazandó azon csoportok esetében, amelyek kizárólag a 2. módszert használják.

S.25.02 – Szavatolótőke-követelmény – részleges belső modellt használó biztosítók számára (régi SCR-B2B)

19. A „Szavatolótőke-követelmény – részleges belső modellt használó biztosítók számára” című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.25.02 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, továbbá a részleges belső modell szerint számított szavatolótőke-követelményre vonatkozó információkat.

20. Csoportos jelentéstétel esetében az előző bekezdésben előírt követelményeken túlmenően a következő sajátos követelményeknek is meg kell felelni:
- a) Ez az információ abban az esetben alkalmazandó, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt.
 - b) A kombinált módszer használata esetén ezt az információt a csoportnak csak arra a részére vonatkozóan kell benyújtani, amely esetében a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszerrel számoltak.
 - c) Ez az információ nem alkalmazandó azon csoportok esetében, amelyek kizárólag a 2. módszert használják.

S.25.03.b – Szavatolótőke-követelmény – teljes belső modellt használó biztosítók számára (rég SCR-B2C)

21. A „Szavatolótőke-követelmény – teljes belső modellt használó biztosítók számára” című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.25.03.b (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, továbbá a teljes belső modell szerint számított szavatolótőke-követelményre vonatkozó információkat.
22. Csoportos jelentéstétel esetében az előző bekezdésben előírt követelményeken túlmenően a következő sajátos követelményeknek is meg kell felelni:
- a) A fenti információ abban az esetben nyújtandó be, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt.
 - b) A kombinált módszer használata esetén a fenti információkat a csoportnak csak arra a részére vonatkozóan kell benyújtani, amely esetében a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszerrel számoltak.
 - c) A fenti információkat nem kell benyújtani azon csoportok esetében, amelyek kizárólag a 2. módszert használják.

S.26.01 – Szavatolótőke-követelmény – piaci kockázat (rég SCR-B3A)

23. A „Szavatolótőke-követelmény – piaci kockázat” című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.26.01 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, továbbá a piaci kockázathoz kapcsolódó, a standard képlettel számított szavatolótőke-követelményre vonatkozó információkat.
24. Csoportos jelentéstétel esetében az előző bekezdésben előírt követelményeken túlmenően a következő sajátos követelményeknek is meg kell felelni:
- a) A fenti információ abban az esetben nyújtandó be, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt.

- b) A kombinált módszer használata esetén a fenti információkat a csoportnak csak arra a részére vonatkozóan kell benyújtani, amely esetében a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszerrel számoltak.
- c) A fenti információkat nem kell benyújtani azon csoportok esetében, amelyek kizárólag a 2. módszert használják.

S.26.02 – Szavatolótőke-követelmény – partner-nemteljesítési kockázat (régí SCR-B3B)

- 25. A „Szavatolótőke-követelmény – partner-nemteljesítési kockázat” című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.26.02 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, továbbá a partner-nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó, a standard képlettel számított szavatolótőke-követelményre vonatkozó információkat.
- 26. Csoportos jelentéstétel esetében az előző bekezdésben előírt követelményeken túlmenően a következő sajátos követelményeknek is meg kell felelni:
 - a) A fenti információ abban az esetben nyújtandó be, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt.
 - b) A kombinált módszer használata esetén a fenti információkat a csoportnak csak arra a részére vonatkozóan kell benyújtani, amely esetében a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszerrel számoltak.
 - c) A fenti információkat nem kell benyújtani azon csoportok esetében, amelyek kizárólag a 2. módszert használják.

S.26.03 – Szavatolótőke-követelmény – életbiztosítási kockázat (régí SCR-B3C)

- 27. A „Szavatolótőke-követelmény – életbiztosítási kockázat” című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.26.03 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, továbbá az életbiztosítási kockázathoz kapcsolódó, a standard formulával számított szavatolótőke-követelményre vonatkozó információkat.
- 28. Csoportos jelentéstétel esetében az előző bekezdésben előírt követelményeken túlmenően a következő sajátos követelményeknek is meg kell felelni:
 - a) A fenti információ abban az esetben nyújtandó be, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt.
 - b) A kombinált módszer használata esetén a fenti információkat a csoportnak csak arra a részére vonatkozóan kell benyújtani, amely esetében a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszerrel számoltak.

- c) A fenti információkat nem kell benyújtani azon csoportok esetében, amelyek kizárólag a 2. módszert használják.

S.26.04– Szavatolótőke-követelmény – egészségbiztosítási kockázat (régí SCR-B3D)

29. A „Szavatolótőke-követelmény – egészségbiztosítási kockázat” című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.26.04 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, továbbá az egészségbiztosítási kockázathoz kapcsolódó, a standard formulával számított szavatolótőke-követelményre vonatkozó információkat.
30. Csoportos jelentéstétel esetében az előző bekezdésben előírt követelményeken túlmenően a következő sajátos követelményeknek is meg kell felelni:
- a) A fenti információ abban az esetben nyújtandó be, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt.
 - b) A kombinált módszer használata esetén a fenti információkat a csoportnak csak arra a részére vonatkozóan kell benyújtani, amely esetében a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszerrel számoltak.
 - c) A fenti információkat nem kell benyújtani azon csoportok esetében, amelyek kizárólag a 2. módszert használják.

S.26.05– Szavatolótőke-követelmény – nem-életbiztosítási kockázat (régí SCR-B3E)

31. A „Szavatolótőke-követelmény – nem-életbiztosítási kockázat” című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.26.05 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, továbbá a nem-életbiztosítási kockázathoz kapcsolódó, a standard formulával számított szavatolótőke-követelményre vonatkozó információkat.
32. Csoportos jelentéstétel esetében az előző bekezdésben előírt követelményeken túlmenően a következő sajátos követelményeknek is meg kell felelni:
- a) A fenti információ abban az esetben nyújtandó be, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt.
 - b) A kombinált módszer használata esetén a fenti információkat a csoportnak csak arra a részére vonatkozóan kell benyújtani, amely esetében a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszerrel számoltak.
 - c) A fenti információkat nem kell benyújtani azon csoportok esetében, amelyek kizárólag a 2. módszert használják.

S.26.06 – Szavatolótőke-követelmény – működési kockázat (régi SCR-B3G)

33. A „Szavatolótőke-követelmény – működési kockázat” című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.26.06 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, továbbá a működési kockázathoz kapcsolódó, a standard formulával számított szavatolótőke-követelményre vonatkozó információkat.
34. Csoportos jelentéstétel esetében az előző bekezdésben előírt követelményeken túlmenően a következő sajátos követelményeknek is meg kell felelni:
- a) A fenti információ abban az esetben nyújtandó be, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt.
 - b) A kombinált módszer használata esetén a fenti információkat a csoportnak csak arra a részére vonatkozóan kell benyújtani, amely esetében a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszerrel számoltak.
 - c) A fenti információkat nem kell benyújtani azon csoportok esetében, amelyek kizárólag a 2. módszert használják.

S.27.01– Szavatolótőke-követelmény – nem-életbiztosítási katasztrófakockázat (régi SCR-B3F)

35. A „Szavatolótőke-követelmény – nem-életbiztosítási katasztrófakockázat” című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.27.01 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, és megfelel a következő követelményeknek:
- a) Információ a nem-életbiztosítási katasztrófakockázathoz – beleértve az egészségbiztosítási katasztrófakockázatot – kapcsolódó, a standard formulával számított szavatolótőke-követelményről.
 - b) Valamennyi katasztrófakockázat-típus tekintetében meg kell határozni a biztosító sajátos viszontbiztosítási szerződéseinek és különleges célú gazdasági egységeinek kockázatcsökkentő hatását. E számításnak előretekintő jellegűnek kell lennie, és a következő jelentéstétel viszontbiztosítási programján kell alapulnia.
36. Csoportos jelentéstétel esetében az előző bekezdésben előírt követelményeken túlmenően a következő sajátos követelményeknek is meg kell felelni:
- a) A fenti információ abban az esetben nyújtandó be, ha a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólag, akár a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt.
 - b) A kombinált módszer használata esetén a fenti információkat a csoportnak csak arra a részére vonatkozóan kell benyújtani, amely esetében a Szolvencia II. irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszerrel számoltak.

- c) A fenti információkat nem kell benyújtani azon csoportok esetében, amelyek kizárólag a 2. módszert használják.

S.28.01 – Minimális tőkeszükséglet (a kompozit biztosítók kivételével) (régí MCR-B4A)

37. A „Minimális tőkeszükséglet (a kompozit biztosítók kivételével)” című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.28.01 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, továbbá a kompozit biztosítók kivételével minden biztosító tekintetében a minimális tőkeszükségletre vonatkozó információkat.

S.28.02 - Minimális tőkeszükséglet – kompozit biztosítók (régí MCR-B4B)

38. A „Minimális tőkeszükséglet – kompozit biztosítók” című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.28.02 (különböző változatok) hivatkozás alatt közölt információkat, továbbá a kompozit biztosítók tekintetében a minimális tőkeszükségletre vonatkozó információkat.

S.32.01.g – A csoportba tartozó vállalkozások (régí G01)

39. A csoportba tartozó vállalkozások című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.32.01.g hivatkozás alatt közölt információkat, és megfelel a következő követelményeknek:
- a) a csoportba tartozó vállalkozások soronkénti felsorolása a társasági forma, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság és a vállalkozás típusa feltüntetésével;
 - b) az egyes bejelentett jogalanyok rangsorolására vonatkozó kritériumok;
 - c) a befolyásolásra vonatkozó kritériumok közlése; és
 - d) információ a csoportfelügyelet hatálya alá való tartozásról és a szavatolótőke-követelmény kiszámításának választott módszeréről.

S.33.01.g – Biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó egyedi követelmények (régí G03)

40. A biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó egyedi követelmények című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.33.01.g hivatkozás alatt közölt információkat, és megfelel a következő követelményeknek.
41. Amennyiben a Szolvencia II. irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert használják, az összes EGT- és (a Szolvencia II. irányelv szabályainak alkalmazása esetén) nem EGT-országbeli biztosító és viszontbiztosító tekintetében tartalmazza a következő információkat:

- a) a csoportba tartozó vállalkozásokra vonatkozó egyedi követelmények soronkénti felsorolása, beleértve az egyedi szavatolótőke-követelményt a különböző kockázati kategóriák közötti megoszlás feltüntetésével, az egyedi minimális tőkekövetelményt és a szavatolótőke-követelmény fedezetéhez szükséges egyedi figyelembe vehető szavatoló tőkét;
- b) a standard formula használata esetén az egyszerűsítésekre és a részleges belső modell esetleges használatára vonatkozó információk;
- c) csoportszintű vagy egyedi belső modellre vonatkozó információk.

42. Ezen túlmenően a nem EGT-országbeli biztosítók és viszontbiztosítók esetében információt kell szolgáltatni a helyi szabályok szerinti összes helyi tőkekövetelményről, minimális tőkekövetelményről és figyelembe vehető szavatoló tőkéről, tekintet nélkül a számítási módszerre.

S.34.01.g – Egyéb szabályozott és nem szabályozott pénzügyi vállalkozásokra, köztük biztosítói holdingtársaságokra vonatkozó egyedi követelmények (régi G04)

43. Az egyéb szabályozott és nem szabályozott pénzügyi vállalkozásokra, köztük biztosítói és vegyes holdingtársaságokra vonatkozó egyedi követelmények című jelentéstábla tartalmazza a II. technikai mellékletben S.34.01.g hivatkozás alatt közölt információkat, tartalmazza az egyéb szabályozott és nem szabályozott, ellenőrzött és nem ellenőrzött pénzügyi vállalkozásokra, köztük biztosítói holdingtársaságokra vonatkozó egyedi követelmények – többek között a fiktív szavatolótőke-követelmény vagy az ágazati tőkekövetelmény, a fiktív vagy ágazati minimális tőkekövetelmény, valamint a figyelembe vehető szavatoló tőke – soronkénti felsorolását, tekintet nélkül a számítási módszerre.

S.35.01.g – Hozzájárulás a csoport biztosítástechnikai tartalékaihoz (régi G14)

44. A csoport biztosítástechnikai tartalékaihoz hozzájáruló biztosítástechnikai tartalékok felsorolása tartalmazza a II. technikai mellékletben S.35.01.g hivatkozás alatt közölt információkat, és megfelel a következő követelményeknek:
- a) biztosítástechnikai tartalékok felsorolása – nem-életbiztosítási tartalékok, az egészségbiztosítás kivételével;
 - b) biztosítástechnikai tartalékok felsorolása – nem-életbiztosításhoz hasonló egészségbiztosítási tartalékok;
 - c) biztosítástechnikai tartalékok felsorolása – életbiztosításhoz hasonló egészségbiztosítási tartalékok;
 - d) biztosítástechnikai tartalékok felsorolása – életbiztosítási tartalékok, az egészségbiztosítás, valamint az indexhez kötött és befektetési egységekhez kötött biztosítás kivételével;

- e) biztosítástechnikai tartalékok felsorolása – indexhez kötött és befektetési egységekhez kötött biztosítások tartalékai; és
- f) a biztosítástechnikai tartalékok teljes összege (csoporton belüli tranzakciók (IGT) kivételével).

45. A sablon a Szolvencia II irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszer, a Szolvencia II irányelv 230. cikkében meghatározott 2. módszer, és a két módszer kombinációja esetén alkalmazandó.